

Dni mesta

Spišská Nová Ves

23. - 25. august 2013

Milí Spišskonovovešťania,
návštevníci nášho mesta,

prijmite, prosím, naše pozvanie na tohtoročné
Dni mesta.

Aj v tomto roku na Radničnom námestí zav-
láadne Genius Temporis – Duch času, ktorý nás
prenesie do dôb minulých.

Pripravený je pre vás bohatý program, v ktorom
nebudú chýbať rytieri, sokoliari, dobová hud-
ba, tance, svadba, rozprávky, gotický turnaj na
koňoch, ohňová šou, trh ľudových remesiel.
Pokúsime sa vám priblížiť aj atmosféru niekdajších

trhov. A keďže Spišskonovovešťanov v minulosti
označovali aj ako „škvarcare“, tak nemôžu chýbať
ani čerstvé škvarky.

Piatok si historickou kompozíciou pripomenie-
me osobnosť Majstra Konráda, ktorý v stredoveku
preslávil naše mesto zvonolejárskymi výrobkami.
Tejto téme je venovaná aj výstava v Múzeu Spiša.

V sobotu sa prenesieme do čias poľského zálohu,
kedy naše mesto spravoval Teodor Lubomirski.
Zavíta k nám s celým svojim sprievodom. Svedok
jeho pôsobenia – Mariánsky stĺp so sochou Im-
maculaty, zotrval dodnes.

V nedeľu sa uskutočnia tradičné jazdecké pre-
teky Cena Spiša, zaujímavý koncert Cuore barocco
(Barokové srdce) s použitím dobových hudobných
nástrojov v Evanjelickom kostole.

Do trojdňového podujatia prispeje aj Slovenské
technické múzeum výstavou Johanes Guttenberg
v Multicentre a Divadlo Kontra predstaveniami
v Dome Matice slovenskej.

Andrea Jančíková

Princezná Kati

Tancovali. Všetci. Tancovali, lebo museli. Dvanásť ctihodných mešťanov spišského banického mesta Neudorf tancovalo. On sa zatiaľ vyvaľoval na kobercoch uprostred sály a okolo neho posedávalo dvanásť mešťianskych dievčat. Dívali sa na ten cirkus, na to, ako ich otcovia, strýkovia, starí otcovia dvíhajú unavené nohy. A on, ten mladý bláznivý princ Teodor, sa im smeje. Aj im sa kázal smiať, no poslúchla ho len jedna. Katarína. Kati Holzschüherová. Ona jediná sa na tom zabávala. Bola jednoducho iná ako ostatné dievčatá. Ľahkovážnejšia, smelšia, voľnejšia... Nebála sa nikoho, ani princa Teodora, ktorý si v trinástich zálohovaných spišských mestách mohol robiť, čo sa mu zachce. Nie len že sa ho nebála, ale dokonca sa jej i páčil. Kdesi vnútri cítila, že ani ona jemu nie je ľahostajná. Každú chvíľu mala pocit, že sa na ňu vášnivo pozerá. Princ Teodor sa už nedíva na tancujúcich mešťanov. Nie, on upiera svoje oči len na ňu. Oči, v ktorých mu prebleskujú iskričky. Kati sklopí zrak.

Odrazu stojí pred ňou. Vezme ju za ruku a kamsi ju vedie. Ona ho bez odporu nasleduje. Cíti, ako vstupujú do kočiara. Pohonič, švihne bičom a koč sa už ženie mestskou bránou von do noci. Mužské ruky ju jemne objímajú. Princ sedí vedľa nej a vezie si ju na hrad Ľubovňa.

Práve svitalo, keď dorazili k Ľubovni. Z hradu sa ozval signál trubača. Koč vošiel na nádvorie a v striebre odeté služobníctvo sa poklonilo pred svojim pánom i pred Katarínou.

Služky ju odvádzajú do jej komnát a pripravujú jej teplý kúpeľ. Keď si oblečie nádherné šaty, princ ju už čaká pri raňajkách. Čo od nej vlastne chce? - napadne jej. Zadíva sa naňho a on sa na ňu usmeje. Je to ako v rozprávke, prebleskne Kataríne hlavou.

Panna Kati Holzschüherová sa od tejto chvíle pre každého stala princeznou a všetci sa k nej museli správať s náležitou úctou tak, ako k samotnému kniežatovi Ľubomirskému.

O niekoľko dní jej Teodor oznámil zvláštnu zvesť: „O týždeň sa vrátíme do Spišskej Novej Vsi a tam ťa všetkým predstavím ako svoju ženu.“

Kati zostala prekvapená. Tak skoro? Má ho rada, ale prečo sa tak ponáhľa...?

„Lebo ti chcem ukázať, ako veľmi ťa mám rád.“

„Nemali by sme sa najskôr zosobášiť?“ ticho namietla Kati.

Teodor sa zamračil. „Moja rodina mi to nedovolí. Ale

pred všetkými obyvateľmi Spiša a v mojom srdci budeš mojou ženou. Chceš to?“

Katarína súhlasila.

Po siedmich dňoch sa Kati blíži k svojmu rodnému domu. Sedí v zlatom vyzdobenom koči. Jej slávnostné poľské šaty sa lesknú na slnku. Srdce jej plesá radosťou. Len čo sa priblížia k mestu, na uvítanie im v ústrety vyrazí vyblýskaná jazda, jej kapitán na znak úcty skloní mestskú zástavu. Za hradbami princ prikáže zastaviť. Tu už na nich čakajú zástupcovia mesta. Pán farár sa predkloní pred kočom a koktá uvítacie slová. Pred mestskou bránou je hlava na hlave. Zástupy ľudí si prišli obzrieť princeznú. Kati vyzrie z koča. Richtár a jeho radní páni pred ňou pokľaknú a akási žena jej podáva kyticu. Zvony zvonja. Z okien na Katarínu a Teodora pršia kvetiny, sypú sa im pod kolesá, až kým neprídu k Holzschüherovskému domu. Princ jej galantne pomôže z koča. Hneď na to sa Kati vrhne do náručia svojho otca.

Večer na radnici vypukla tanečná zábava. Katarína bola spočiatku nesvoja, no po krátkom čase sa jej úloha princeznej zapáčila. Bola šťastná. Mala všetko, čo si obyčajné mešťianske dievča mohlo priať. Cítila sa ako Popoluška, ktorá si našla svojho princa.

„Tak dlho ešte princ Teodor na Ľubovnianskom hrade nevydržal,“ šepká si medzi sebou prekvapené služobníctvo. „Vždy v ňom šijú všetci čerti. Za to iste môže panna Katarína.“

Mali pravdu. Kati vedela, ako princa zabaviť. Každý deň preňho chystala nové prekvapenie. Vybrala sa s ním na poľovačku, jazdili spolu po lese, zdobila a oživovala jeho mládenecké komnaty, sedela s ním po večeroch pri krbe a rozprávala mu vtipné príhody. Stále bola živá a veselá a on sa musel smiať s ňou. Teodor bol odrazu milý a veselý.

Koniec jesene však priniesol zmenu. Mladý pár sa pred zimou presťahoval do Viedne. No aj tu sa Kati čoskoro cítila ako doma. Akoby bola na cisárskom dvore vyrástla. Kamkoľvek prišla, vzbudila jej krása úžas a obdiv. Jej srdce však patrilo iba Teodorovi.

Po tom, čo sa nabažili Viedne, vybrali sa na Haličské panstvá rodu Ľubomirských. Možno by aj tu bola pokračovala idylka, ktorú mladí zaľúbenci prežívali v Ľubovni. No zo zámku nebolo ďaleko do Krakova a tam bývala princova matka, knázná Ľubomirska.

Zakaždým, keď princ odcvála do mesta, vráti sa mrzutý. Kati sa ho pokúša rozveseliť a pýta sa ho, čo sa stalo, ale on jej vždy odvrkne, že sú to obchodné problémy, že by tomu i tak nerozumela. Ona však cíti, že sa za tým

skrýva niečo iné. Teodor je k nej stále milý a pozorný, no čas od času upadáva do chmúrnych myšlienok. Niekoľko ráz sa dokonca stane, že večer nepríde domov. Tie noci Katarína preplače.

Raz sa ho spýtala, či by s ním nemohla ísť do Krakova aj ona, ale Teodor to rázne odmietol. Veľmi ju to ranilo. O to viac, že jej lekár pred pár dňami oznámil, že čaká Teodorovo dieťa.

Katarína sa trápi. Bojí sa, že sa knieža za ňu hanbí. Za to, ako sa mení, ako jej rastie brucho, ako už prestáva byť pekná...

Nemohla ani len tušiť, že všetkému bola na vine stará kňažná. Bola na syna príliš prísna. Keď sa dopyčuľa, že Kati je len obyčajné dievča, vyhrážala sa mu vydedením. Často ho volala do Krakova, predstavovala mu tam rôzne šľachtické dúfajú, že Teodor si z nich vyberie seberovnú a časom sa s ňou ožení.

Teodor sa spočiatku bránil, ale pomaly sa začínal cítiť vo svojom starom svete príjemne. Opäť ho lákali kamaráti, flámovanie a nočné pitky. Keď prišiel domov, Katarína sa mu odrazu zdala akási cudzia. Teplo jej objatia sa preňho strácalo.

Občas sa stalo, že princ sa v kaštieli neukázal aj niekoľko dní a keď sa objavil, ku Kati sa správal hrubo. Ak sa ho pýtala, kde bol, škaredo ju okríkol: „Čo tá je do toho?! Staraj sa o seba!“

Katarína vidí, že je zle. Niečo sa musí stať. Niečo musí urobiť, ak nechce prísť o svoju lásku. Rozhodne sa, že Teodora vystaví skúške. Predstiera, že potrebuje ženskú opateru a chce odísť do Spišskej Novej Vsi, aby tam počkala na pôrod. Princ sa jej v tom vôbec nepokúsi zabrániť. Nepresviedča ju, aby ostala. Naopak, Kati má pocit, akoby bol rád, že odchádza.

Doma ju všetci prijali s úctou. Navštevovali ju známi i neznámi, aby si získali jej priazeň. Oslavovali ju, ale Kati sa z toho netešila. V tichosti dúfala, že princovi sa bude za ňou cnieť a že sa čoskoro objaví. Prešiel však týždeň, i druhý, a on sa jej ani len neozval.

Katarínin čas do pôrodu sa začal blížiť. Zostávalo pár dní, možno i menej. Otec Holzschüher teda, na jej prosbu, dal oznámiť princovi, že sa mu v Spišskej Novej Vsi narodí dieťa.

Až potom prišiel. Akurát včas.

Pri pohľade na bledého chlapčeka, svojho syna, a trpiacu mladú ženu mu do očí vyhrkli slzy. Dojatý ich oboch privinul na svoju hrud'.

Aj Kati objímala milovaného muža a cítila sa byť opäť milovaná. Jej líca zružovali. Nie však na dlho. Prešlo niekoľko dní, keď náhle vyhasol krehučký život

ich dieťaťka. Princ ho nechal pochovať pred oltárom vo veľkom kostole v Spišskej Novej Vsi. Dojatý stál nad hrobom a chorá Kati doma plakala do vankúša. Aj ju však pomaly opúšťali sily. Zo dňa na deň slabla, akoby sa rozplývala. Len keď na ňu Teodor nežne hľadel, keď ju hladkal po ruke, keď jej hovoril o tom, že si čoskoro vystroja svadbu veľkú, akú ešte svet nevidel, vtedy sa jej rozhoreli oči.

Ale plamienok v jej očiach je príliš slabý na to, aby udržal svetlo života v jej tele. Katarína pomaly odchádza...

Princezná Kati o niekoľko dní zomrela. S nádejou a so šťastným úsmevom na perách.

Podľa textu Dr. Jenö Förstera napísal Peter Karpinský.

Teodor Lubomirski

(1683 – 1745)

V roku 1412 bola Spišská Nová Ves spolu s ďalšími dvanástimi spišskými mestami, Ľubovnianskym hradom, pevnosťou v Podolínci a mestami Stará Ľubovňa, Hniezdne a Podolíneč daná kráľom Žigmundom do zálohu poľskému kráľovi Vladislavovi II. ako záruka vrátenia požičaných peňazí.

Teodor Lubomirski

Národná kultúrna pamiatka Mariánsky stĺp s kamennou sochou Nepoškvrnenej Panny Márie, tzv. Immaculatou, má svoje miesto v historickom srdci mesta pred farským kostolom už od roku 1724. Foto: Marián Kellner

Zálohované územie až do jeho prinavrátenia Uhorsku spravovali kapitáni – starostovia sídliači na hrade v Starej Ľubovni. Prvým starostom bol Pavol Gladich a v úrade správcov zálohovaných miest sa postupne vystriedalo 23 starostov. Od 21. augusta 1591 tento úrad zastávali grófi z rodu Lubomirských (od roku 1634 sa pre nich táto funkcia stala dedičnou).

V roku 1702 sa dedičným starostom 16 zálohovaných spišských miest a správcom hradu Ľubovňa stal Teodor Lubomirski, ktorého pre jeho krutú povahu poddaní prezývali kniežaťom pekelných temnôt. Bol to človek zlý, vierolomný a hrabivý.

Počas tzv. Severnej vojny (1700 – 1721), keď Švédi napadli Poľsko, sa pridal na švédsku stranu a pričínal sa o zosadenie poľského kráľa Augusta II. z trónu. Augustove vojská následne vtrhli na Spiš, vyhnali Lubomirského posádku z hradu a hrad obsadili. Lubomirski ušiel do Spišskej Novej Vsi, kde zverboval vojsko a opäť sa stal pánom hradu. Neskôr, akoby sa nič nestalo, zradil Švédov a opäť sa pripojil k prívržencom kráľa Augusta II.

Pokým trvala táto vojna, Lubomirského súkromná armáda, najmä v okolí Krakova a na Spiši, páchala početné zločiny a násilnosti. Tvrdilo sa, že v Krakove sa dokonca dopustili znásilňovania šľachticov.

Počas svojho pôsobenia ako starosta zálohovaných miest Teodor bezohľadne vykorisťoval zverené územie, za čo ho panovník niekoľkokrát napomínal. Ale aj napriek tomu až do svojej smrti s násilnosťami voči mestám a s neustálym zvyšovaním daní a rôznych poplatkov neprestal. Na hrade Ľubovňa si zariadil prepychový dvor, no i tak sa o hrad veľmi nestaral.

Teodor Konštantín Lubomirski

1683	narodenie (otec – Stanislav Heraklius Lubomirski, matka – Alžbeta Denhoff)
1702	nástup na miesto spišského starostu (neoficiálne túto funkciu zastával od roku 1700)
1703	zvyšovanie daní v zálohovaných mestách (richtári mali na výber – buď zaplatia daň alebo pokutu 100 zlatých a uväznia ich na hrade Ľubovňa)
1704 – 1709	spory o poľský trón, Lubomirski podporuje Stanislava Leszczyńskiego proti Augustovi II.
1705	stretnutie so švédskym kráľom Karolom XII.
1706	vojská kráľa Augusta II. obsadili hrad Ľubovňa, Teodor ušiel do Spišskej Novej Vsi, kde pozbieral vojsko, s ktorým pritiahol k hradu, 2 týždne ho obliehal a nakoniec v bitke pri Hniezdnom poľské vojská porazil a stal sa opäť pánom hradu
1711	predstavitelia zálohovaných miest sa sťažujú vo Varšave, po návrate na Spiš Lubomirského úradníci delegáciu dlhší čas väznia na hrade
1713	dochovaná správa o smrti podolínskeho starostu, ktorý skončil následkom krutého zaobchádzania vo väzení
1721	zoznámenie sa s Alžbetou Culler-Cumming, ženou krakovského kupca
1724 – 1730	stavba mariánskych stĺpov v sídlach Provincie XIII spišských miest
1727	svadba s Alžbetou, rodina ju však nikdy neakceptovala
1729	funkcia hovorcu Sejmu
1732	funkcia guvernéra v Krakove
1734	Lubomirski bol vyznamenaný Rádom zlatého rúna
1736	menovaný za poľného maršala rakúskej armády
1745	umiera v Ujazdowe a pochovaný je v kostole františkánov v Czerniakowe

Po rôznych ľúbostných avantúrach sa v roku 1724 zoznámil so ženou krakovského kupca Elizabethou Cumming, s ktorou sa neskôr aj oženil. V šľachtickej spoločnosti tým spôsobil škandál a od pápeža musel na túto svadbu žiadať dišpenz.

V roku 1732 prijal Teodor Lubomirski funkciu guvernéra v Krakove. V roku 1734 bol vyznamenaný Rádcom zlatého rúna a o dva roky neskôr získal hodnosť poľného maršala rakúskej armády.

V roku 1745 knieža Teodor v Ujazdowe zomrel a pochovaný bol v Czerniakowe.

Okrem povestí a príbehov o živote Teodora Lubomirského sa nám po ňom v 13 spišských zálohovaných mestách zachovali immaculaty – sochy Nepoškvrnenej Panny Márie postavené na stĺpe uprostred námestia. Nie je celkom jasné, prečo ich dal Lubomirski postaviť. Niektorí tvrdia, že preto, lebo bol vyznávačom mariánskeho kultu. To je však na základe jeho správania sa málo pravdepodobné. Iná teória vraví, že to urobil preto, aby dostal od pápeža dišpenz a mohol sa tak oženiť s Elizabethou. Prípadne, postavenie stĺpov malo byť trestom za jeho konanie voči zálohovaným mestám.

Pravdu sa asi nedozvieme, ale zreštaurovaná Lubomirského immaculata dodnes zdobí aj námestie Spišskej Novej Vsi.

Majster Konrád (? – cca 1380)

Historické informácie o zvonolejárovi Konrádovi sú pomerne skúpe. Prvá zmienka o ňom pochádza z roku 1357 a spojená je s jeho zvonolejáarskou činnosťou. V tomto roku ho Ľudovít I. odmenil rozsiahlymi privilégiami. Povýšil ho do šľachtického stavu. Udelil mu výsady, ktoré majiteľovi zaručovali slobodný výber budúceho bydliska a zároveň oslobodzovali jeho dom od rôznych dávok a daní. Toto vyznamenanie si Konrád vyslúžil uliatím a zavesením veľkého zvona vo

Jeden z najstarších zachovaných zvonov na Slovensku umiestnený pri vchode do starého kostola v Kysaku. Foto: Michal Novák

Visegráde, vtedajšom kráľovskom sídelnom meste.

Je pravdepodobné, že Majster Konrád a jeho dvaja bratia Mikuláš a Ján, prišli do Uhorska z Nemecka a neskôr sa z Visegrádskeho kráľovského dvora presťahovali na Spiš.

Výber Spiša a Spišskej Novej Vsi ako ich pôsobiska nebolo náhodné. Na Spiši totiž bolo dosť medi a rozsiahle lesy s drevom potrebným pri tavení zvonoviny.

Dohoda pred Spišskou kapitulou z roku 1369 medzi farárom Jánom, Majstrom Konrádom a mestom o príspevku 12 dukátov na kaplána.

Tzv. Šmertný zvon z roku 1486, ktorý ulial posledný majster zvonolejárne založenej Majstrom Konrádom Ján Wagner, sa nachádza v najvyššej kostolnej veži Slovenska. Foto: Miro Dibák

Majster Konrád založil v Spišskej Novej Vsi jednu z najchýrnejších kovolejárskych dielní, ktorá od polovice 14. storočia fungovala až do 20. rokov 16. storočia. Z dielne vyšlo pomerne veľké množstvo zvukovo bezchybných zvonov, ktoré sa ešte aj dnes používajú. Taktiež sa tu vyrábali nádherne zdobené krstiteľnice.

Jedným z najstarších zachovaných zvonov z jeho dielne je zvon v Kysaku. Dolný má priemer 107 cm a výšku 82 cm. Nápis na zvone znie: O REX ANNO DOMINI MILESIMO CCCLXXV, čo znamená: Ó, kráľ, roku Pána 1375.

Šmertný zvon z roku 1486 sa nachádza na veži spišskonovoveského kostola. Má priemer 92 cm a po obvode nápis O REX

Majster Konrád – zvonolejár

1357	1. augusta ho Ľudovít I. odmenil rozsiahlym privilegiom a povýšil ho do šľachtického stavu – výsady sa vzťahovali aj na jeho bratov Jána a Mikuláša (prvá zmienka o Konrádovi)
???	príchod do Spišskej Novej Vsi
1364	pobyt v Levoči, potvrdenie výsad
1369	závet, v ktorom zriaďuje základinu 12 zlatých pre udržiavanie kaplnky a kaplána
1380	zriadenie nemocnice (posledná zmienka o Konrádovi)

GLORIE VENI CVM PACE (Ó, kráľ slávy, príd' s pokojom).

Počas svojho života sa Majster Konrád prejavil aj ako veľký ľudomil. Dal postaviť kaplnku (dnes je na jej mieste Slovenský kostol Nepoškvrneného počatia Panny Márie na Levočskej ulici). V roku 1369 vo svojom záвете zriaďuje základinu 12 zlatých pre udržiavanie tejto kaplnky a kaplána. Neskôr pri kaplnke založil aj špitál, akúsi nemocnicu či ústav pre chorých, chudobných a starých. Práve v kaplnke a mestskom špitáli pôsobil vzdelaný kňaz Ján Gerardi, ktorý v 15. storočí napísal knihu o tom, ako sa majú ľudia chrániť pred nákazlivými chorobami, hlavne morom a cholerou.

Posledná zmienka o Konrádovi pochádza z roku 1380. Môžeme sa domnievať, že niekedy v tomto období aj umrel. Jeho prácu a dielňu preberá Ján. Posledným známym majstrom v Konrádovej dielni bol Ján Wagner.

Pôsobenie Majstra Konráda v našom meste pripomína nedávno odhalená socha na námestí. Pamätník pozostáva z imaginárneho portrétu Majstra Konráda. Zvonolejár ľavou rukou ukazuje na svoje dielo – rez zvona, ale aj na prúd žeravého kovu tečúceho do formy. Pravá ruka smeruje do výšin ukazujúc na vežu rímskokatolíckeho farského kostola, v ktorej sa nachádza jeden z posledných zvonov Konrádovej dielne.

Pripravil Peter Karpinský

Priestor pred spišskonovoveskou Radnicou zdobia zvon z prelomu 14. a 15. storočia pochádzajúci z dielne Majstra Konráda a pamätník „Miesto prianí – Pocta Majstrovi Konrádovi“. V pozadí najvyššia kostolná veža Slovenska, v ktorej sa nachádzajú aj ďalšie vzácne zvony. Foto: Edita Sykorová

Dni mesta

Spišská Nová Ves

23. - 25. august 2013

Genius Temporis
Duch času

Piatok, 23. 8.

- 9.00 Dobová hudba EUPHORICA
- 10.00 Ťahal dedko repku
- rozprávka, Šaško Miroslav Kasprzyk
- 10.30 Ukážka sokoliarov - Sokoliarska skupina sv. Bavona
- 11.00 Rytiersky turnaj z roku 1380
- Skupina historického šermu Sarus
- 11.30 O hadovi - rozprávka, Šaško Miroslav Kasprzyk
- 12.00 Ukážka sokoliarov - Sokoliarska skupina sv. Bavona
- 12.30 Barok - dobové tance - Tanečná skupina Saltarello
- 13.00 Dobová hudba EUPHORICA
- 14.00 Božie súdy - divadelno-šermiarske predstavenie,
TOSTABUR - ESPADRONES
- 15.00 Išlo vajce na vandrovku
- rozprávka, Šaško Miroslav Kasprzyk
- 15.30 Dobová hudba EUPHORICA
- 16.00 **Rytiersky turnaj na koňoch z obdobia gotiky,**
TOSTABUR - ESPADRONES

- 17.00 Ukážka sokoliarov - Sokoliarska skupina sv. Bavona
- 17.30 Barok - dobové tance - Tanečná skupina Saltarello
- 18.00 **Srdce zvona - Zvonolejár Majster Konrád**
- historická kompozícia o založení najvýznamnejšej
stredovekej gotickej zvonolejárskej dielne na Spiši r. 1357
- 19.00 Rytiersky turnaj z roku 1380
- Skupina historického šermu Sarus
- 19.30 Lokajská tancovačka - Tanečná skupina Saltarello
- 20.00 Dobová hudba EUPHORICA
- 20.30 Ohňová show - TOSTABUR - ESPADRONES
- 21.00 Koncert Zuzany Smatanovej

Sprievodný program

18. Trh ľudových remesiel

Dobový trh

Varenie, predaj a ochutnávka škvariek
Celodenné ukážky vtákov Sokoliarskej skupiny sv. Bavona
Rytiersky tábor
Zvony, zvonice a zvonenie na Spiši v minulosti - výstava v Múzeu Spiša
Johanes Gutteneberg - výstava STM Košice, Multicentrum, SNV
Výstupy na najvyššiu kostolnú vežu Slovenska

Dni mesta Spišská Nová Ves

23. - 25. august 2013

Genius Temporis
Duch času

Sobota, 24. 8.

- 9.00 Dobová hudba EUPHORICA
- 10.00 Ukážka sokoliarov - Sokoliarska skupina sv. Bavona
- 10.30 Dobová svadba - Skupina historického šermu Jago, tanečná skupina Saltarello, Šašo Miroslav Kasprzyk
- 13.30 Šermiarske vystúpenie - Agencja Eventow Historycznych, Sandomierz, Poľsko
- 14.00 Ukážka sokoliarov - Sokoliarska skupina sv. Bavona
- 14.30 O hadovi - rozprávka, Šašo Miroslav Kasprzyk
- 15.00 Šermiarske vystúpenie
- Skupina historického šermu Jago
- 15.30 Zámocké tance, Tanečná skupina Saltarello
- 16.00 **Rytiersky turnaj na koňoch z obdobia gotiky**, TOSTABUR - ESPADRONES
- 17.00 **Historický sprievod mestom**, Prichádza Teodor Konštantín Lubomirski
- 18.00 **Knieža pekelných temnôt** - historická kompozícia z obdobia spravovania mesta Teodorom Konštantínom Lubomirskim
- 19.00 Zámocké tance, Tanečná skupina Saltarello

- 19.00 W. Shakespeare: MACBETH - Divadlo Kontra, Dom Matice slovenskej
- 19.30 Šermiarske vystúpenie - Agencja Eventow Historycznych, Sandomierz, Poľsko
- 20.00 Dobová hudba EUPHORICA
- 20.30 Commedia dell'arte - divadelno-šermiarske predstavenie, TOSTABUR - ESPADRONES
- 21.00 Koncert Pavla Hammela

Nedeľa, 25. 8.

- 10.00 Cena Spiša - jazdecké preteky o pohár primátora mesta, Jazdecký areál Ferčkovce
- 18.00 Cuore barocco - diela J. S. Bacha, A. Vivaldiho, G. Ph. Telemana, J. B. de Boismortier v podaní dobových nástrojov, Evanjelický kostol
- 18.00 Nikolaj Leskov: VIDIECKA LADY MACBETH - Divadlo Kontra, Dom Matice slovenskej

Sprievodný program

18. Trh ľudových remesiel, Dobový trh

Varenie, predaj a ochutnávka škvariek
Celodenné ukážky vtákov Sokoliarskej skupiny sv. Bavona
Rytiersky tábor
Zvony, zvonice a zvonenie na Spiši v minulosti - výstava v Múzeu Spiša
Johanes Guttenberg - výstava STM Košice, Multicentrum, SNV
Výstupy na najvyššiu kostolnú vežu Slovenska

